

Негова цветист стил е като изваян, сравненията често поразяват с своята неочакваност и мекота; а речта му се лее като могъщ широк поток. Разказите и романите му се ползват с голяма популярност у немците. Русите, за съжаление, твърде малко са познати с тях.

В драмата Зейер се явява първокласен поет.

Вржхлицки и неговите другари, групирани около списанието „Люмир“, чийто редактор-издател е професор Сладек, създават школа. Главната тяхна заслуга в поезията е създаването на съвършена форма, звучна ритма и особено — разширение на поетическия кръгзор, създадени благодарение познанството на германските, романските и други литератури.

Иосиф В. Сладек се ползува с голямо уважение, защото той пише просто и от сърце, с искрен лиризм, в духа на народната песен и напомня донякъде Прохаск. С особени достоинства се отличават неговите преводи от английски и немски.

Ладислав Гвис (р. 1846 г.) принадлежи към числото на най-добрите познавачи на чехската литература през шестдесетях и седемдесетях години. Неговите записки за полските емигранти, отнасящи се към шестдесетях години, са интересни и за русите. От неговите съчинения най-важен е трудът му за Неруда и неговите съвременници; относно Хавличек той не е изчерпал материалите, с които е разполагал. Гвис е почитател на Челяковски и Ербена, по чиито стъпки върви в своите балади. Освен това той е горещ националист и панславист.

Карел Легр (р. 1859 год) е известен като познавач на селския живот по елбската долина; той е и сатирик. Легр е опитал сили и на сцената. Най-добри негови произведения са тези, чието съдържание той заимствува от родната обстановка и гдето рисува селския живот на онеправданите селяни. Той пише и разкази в проза. Оценен е при празнуването на неговия петдесет годишен юбилей.

Франтишек Таборски (р. 1858 г.) е роден в Гощейн — Моравия, гдето според краледворските ръкописи, чехите са нанесли поражение на татарите. Той се отличава с тижък ум и е почитател на полската и особено на руската литература. Той е превел неща от Лермонтов и познава добре Достоевски. Таборски е славянофил, поклонник на Святополк Чех и Байрона; Рескин и Махар са указали големо влияние върху него. Изкуството той разглежда от гледище на чистата естетика. Написал е обеснителни коментарии за най-знаменитите чехски художници, живял е в Русия и завязал лично познанство с руските литературни кръгове. Горещ панславистка се явява Елисавета Красногорска, (р. 1847 год.) която описва обича да Бохемския лес и Славянски Юг и дава резък ответ на претенциозните стремления